

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΘΝΕΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς Δρ. χρ. 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορώσα εἰς τὸ φῶλλον ἀπαυθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Γ. Λαμπροῖδην διηγητὸν
Ὅδὸς Ἰπποκράτους 5

Ἡ χειρόγραφος δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (Τίς ἡ ἀληθὴς πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος). — Οἱ ἐν Δοβρούτση Ἕλληνες. — Ἠπειρος — Ἀγγέλματα καὶ θρύλοι. — Μικρὰ Ἀσία (Ἐπαρχία Ρόδου) στατιστικαὶ περὶ αὐτῆς πληροφορίες. — Ἑθνικὴ Ἀγαποεργία. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι εἰδήσεις.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 11 Μαΐου 1905.

«Ὅχι ἐν Σοφίᾳ» ἐλέγομεν ἐν τῷ προηγούμενῳ φύλλῳ τοῦ «Ἀγῶνος», «οὐδ' ἐν Βουκουρεστίῳ, ἀλλ' ἐν Ρώμῃ κείται ἡ καρδιά, ἥς θὰ ταχυνθῶσιν οἱ παλμοὶ τῆς ἀγωνίας, ἀν' ἡ Κρήτη ἐνωθῇ μετὰ τὴν Ἑλλάδα, ἐκείνη ἀκριβὲς ἡ καρδιά, ἥς εἶδον τὸς σπασμούς, ὅτε ἡ Ἠπειρος ἐπεδικάσθη εἰς τὸ ἑλληνικὸν βασίλειον». Καὶ τοὺτους τοὺς λόγους ἡμῶν ἤλθον νὰ ἐπικυρώσῃ ταχύτερον παντὸς ἡμῶν πόθον τὰ πράγματα περὶ τῆς ἀνηθικῆς ἀρπακτικῆς, περὶ τῆς ποταπῆς ἀνελευθερίας πολιτείας τῆς ἰταλικῆς διπλωματίας.

Οἱ ἐν τῇ ἑλληνικῇ Βουλῇ τὸ παρελθὼν Σάββατον καίπερ περιεκαλυμμένοι, ἀλλὰ ἀρρέττατοι λόγοι τοῦ βουλευτοῦ Κυθέρων κ. Στάη, οἱ μᾶλλον σκοτεινοί, ἀλλ' ἐπιβεβαιωτικοὶ τῶν λόγων τούτων κατ' οὐσίαν ὑπαινιγμοὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Δηλιγιάννη, περὶ τῶν κινδύνων, οὓς διέτρεφαν κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας τὰ δίκαια τῆς Κρήτης, ἀπέδειξαν οἱ ἔγκυροι ἐρμηνεῖς τῆς ἀληθείας τῶν βουλευμάτων τῆς ἰταλικῆς πολιτικῆς, ἅτινα ὁ Τίτονης περιέκλυψε μετὰ τὰ ψεύδη τῶν ἐν τῇ ἱλλυρικῇ χερσονήσῳ ἀντικυτῶν καὶ μετὰ τὴν ἀγενῆ ὕβριν κατὰ τὴν Κρήτην ἐπὶ ἀγνωμοσύνη, ὥστε ἦτο δυνατόν νὰ εὐρεθῇ λαός, καὶ μάλιστα λαός οἷος ὁ τῆς Κρήτης, ὅστις, ὅπως εὐχαριστήσῃ τὸν κ. Τίτονη, θὰ ἀπηνέμειτο τὸν πόθον τῆς ἐλευθερίας του, τὸν ἱερὸν πόθον τοῦ νὰ ἀποτελέσῃ ἐν καὶ ἀχώριστον σῶμα μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος.

Ἀλλὰ ποιοὶ εἶναι οἱ κινδύνοι οὗτοι οἱ ἐπὶ τῆς Κρήτης κρεμασθέντες κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, καὶ πόθεν προήρχοντο; Αἱ διδόσεις, ὅτι ἐκκοπεῖτο ἡ ἀποστολὴ πολιτικῶν παρέδρων παρὰ τῷ πρίγκιπι Γεωργίῳ δὲν ἦσαν ἄλλα σπερμολογία τῶν τριῶν, ἐκ τῆς συζητήσεως δὲ τῆς γενομένης τὸ παρελθὼν Σάββατον ἐν τῇ ἑλληνικῇ Βουλῇ διαπιστοῦται κατὰ τρόπον ἀναμφέριστον, ὅτι τὸ ὥραϊον καὶ μεγαλοφύει σχέδιον τοῦ νὰ ἐξομοιωθῇ ὁ πρίγκιψ Γεώργιος μετὰ τὸν Χιμῆ πασῶν ἀπέρρευσε ἀπὸ τῆς πρωτοβουλίας τοῦ Τίτονη.

Τῶς ὁ περὶ νομοστατος ὑπουργὸς τῆς Ἑλλάδος οὗτος ἐκρίνε, ὅτι θὰ ἡσφαλίετο ἡ ἡσυχία τοῦ ἀπὸ παντὸς φόβου ἀντικυτοῦ ἐν τῇ ἱλλυρικῇ χερσονήσῳ. Ἀλλ' εὐτυχῶς περὶ τῆς Κρήτης ἐνδιαφέρονται καὶ ἄλλαι Δυνάμεις πλὴν τῆς Ἑλλάδος, πρώτη δὲ ἡ Ἀγγλία, ὥς ἔχομεν ἀκριβεστάτας πληροφορίες, εὗρεν, ὅτι τὸ φιλελεύθερον τῆς Ἑλλάδος βασίλειον σπεύδει πλείτερον τοῦ δέοντος ταχέως νὰ ἀρνηθῇ εἰς τοὺς ἄλλους λαοὺς ὅ,τι αὐτὸ ἄλλαν συνδρομὴν ἐπέτυχεν ὅτι ἡ πατρίς τοῦ Μανωτίνου ἀναπτύσσει πολὺ πρόωρον ἀνυπομονήσαν νὰ ἐνστερνισθῇ εἰς βάρος ἄλλων λαῶν τὰς πολιτικὰς θεωρίας τοῦ Μέτερνιχ, ἐκείνας ἀκριβῶς, ὡς ἡ ἐκπολέμωσις ἀπετέλεσε τὴν δόξαν τῆς ἰταλικῆς φιλοπατρίας ὅτι καὶ ἄλλοι λαοὶ ἔχουσι τὸ δίκαιωμα νὰ ἀγαπῶσι τὴν πατρίδα των χωρὶς διὰ τοῦτο νὰ θορυβῶνται εἰς τὴν.

Ἀλλ' εὗρεν ἀλλοχοῦ τόπον κατάλληλον, ὥπως ἀναπτύξῃ τὴν διπλωματικὴν δραστηριότητά του καὶ ἐπαρμόσῃ τὰς περὶ ἀντικυτῶν θεωρίας του ὁ ἀβροδιαιτος Ἰταλὸς διπλωμάτης, ἐν Μακεδονίᾳ. Ὅπως ἐξασφαλίσῃ, φαίνεται, τὴν μεταξὺ τῶν λαῶν τῆς νοτιανατολικῆς Εὐρώπης ἰσορροπίαν, ἀνέλαθεν ὁ κ. Τίτονης, ὥς ἐπισήμως ἐδήλωσε τοῦτο ἐν τῇ ἰταλικῇ βουλῇ τὴν παρελθούσαν Πέμπτην, νὰ ὑποστηρίξῃ παρὰ τῇ Πύλῃ ἐν Κωνσταντι-

νουπόλει τὰ αἰτήματα τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως περὶ ἀναγνωρίσεως ρωμουνικῶν κοινοτήτων, ρωμουνικῆς ἐξαρχίας, ρωμουνικῆς γλώσσης ἐν ἐκκλησίαις καὶ σχολαίσις χωρίων ρωμουνικῶν ἀνυπάρχων.

Ὅτω ἐργάζεται ἐν τῇ ἑλληνικῇ Ἀνατολῇ ἡ Ἑλλάς. Κηρύσσεται λόγοις ὁ πρόμαχος τῆς εἰρήνης καὶ τῆς τάξεως καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῶν φυλετικῶν δικαίων καὶ ἀπολύει τὴν θύελλαν ἐν Ἀθῶνᾳ, ὑπονομεύει προαιώνιον φυλετικὸν καθεστὼς ἐν Ἠπείρῳ, σπείρει τὴν καταγίδια τῶν φυλετικῶν διαιρέσεων ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἡτοιμάσθη εὐτυχῶς ἐγκαίρως ἀνακοπεῖσθαι νὰ θέσῃ τὸν ἀυλὸν ἐν Κρήτῃ πυρκαϊῆς, ἥς αἱ φλόγες ἀπύθονον δὲν ἦτο νὰ καύσῃ πρῶτον αὐτοῦ τοῦ πυροτεχνουργοῦ τοὺς ρυπαροὺς δακτύλους.

Εἶναι δίκαιωμα τῶν Ἰταλῶν βουλευτῶν νὰ χειροκροτῶσι τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἑξωτερικῶν τῆς πατρίδος των, ὅταν ὑβρίξῃ τοὺς Κρήτας ὡς ἀγνώμονας, διότι διεκδικοῦσι τὴν ἐλευθερίαν των. Εἶναι δίκαιωμα τοῦ ἰταλικοῦ λαοῦ νὰ τρέφῃται μετὰ χιμαίρας καὶ νὰ χορηγῇ μετὰ ψευδολογίας. Εἶναι δίκαιωμα τῆς Ἑλλάδος ὅλης νὰ ἐπικροτῇ ἐξωτερικὴν πολιτικὴν σπαταλῶσαν κατὰ τρόπον αὐτόχρημα ἀνασχυντὸν τὰ ἡθικὰ κεφάλαια, δι' ὧν ἐκλείσαν τὴν ἰταλικὴν πατρίδα οἱ Γαριβάλδαι καὶ οἱ συναγωνισταί των. Οὐδ' ἀνῆκει εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας νὰ ἐρωτήσωμεν διὰ τί ἀπὸ τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ τοῦ Β' καὶ πρὸ πάντων ἀπὸ τῆς πρὸς τὸ Μαυροβούνιον ὥραιας βασιλικῆς ἀγχιστείας ἡ λατινικὴ χερσὸν ἔδεικνυται κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ σλαυικωτέρα τῶν Σλαύων, σκυθικωτέρα τῆν ἀρπακτικότητά καὶ τὸ ἀνελεύθερον καὶ τὸ κατὰ τῆς ἐλευθερίας μίσος καὶ αὐτῶν τῶν ἡρώων τῆς Μαντζουρίας. Εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ οὐχὶ εἰς ἡμᾶς ἀνῆκει νὰ μελετήσῃ καὶ διαγνώσῃ, ὅτι τὰ ὕλικά μεγαλεῖα ὅταν ἐδράζονται ἐπὶ τῆς ἀδικίας καὶ ὅταν θωρακίζονται μετὰ τὴν ἀσέβειαν πρὸς τὴν ἡθικὴν τάξιν τῆς ἀνθρωπότητος συντρίβονται καὶ ἐξανεμνοῦνται, ἡ ἡχὴ δὲ τῶν ἀναθεμάτων τῶν ἀδικηθέντων καὶ τῆς χλεύης τῶν ἐπικύωντων λαῶν ἐπιπλανᾶται ἐπὶ τῶν οἰκτρῶν ἐρεπίων.

Ἀλλ' εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ἀνῆκει ἄλλη φροντίς, ἢ πρὸ πολλοῦ τὸ μικρόν τοῦτο φύλλον συνέστησεν, ἢ οὐδέποτε θὰ παύσῃ συνιστῶν, πρὸς τοὺς πολιτικούς μάλιστα ἄνδρας τῆς Ἑλλάδος, ἡ φροντίς νὰ παύσῃ μικρὰ φρονούντες καὶ μικρὰ πράττοντες ἡ φροντίς νὰ ἰδῶσιν, ὅτι ἡ ἱστορία ἐπανέρχεται μετὰ τὰς ἰδίας εἰκόνας, μετὰ τὰς ἰδίας περιπετείας καὶ μετὰ τοὺς ἰδίους κινδύνους, ὅτι τὸν γενηϊκότα κόρακα τῆς ἀσιατικῆς βαρβαρότητος τὸν προτροπᾶν φεύγοντα, ἵνα μηδέποτε ἐπιστρέψῃ, ὅπως ἐξαφανισθῇ εἰς τὰς δυσχωρίας τοῦ Ταύρου ἡ τῆς Μεσοποταμίας τὰ ἀπέραντα ἔλη, ἄλλοι κόρακες ἔρχονται καὶ πάλιν ἀπὸ δυσμῶν, ὅπως τὸν ἀντικαταστήσωσιν εἰς τὸ ἀπαίσιον ἔργον τοῦ ἡ φροντίς νὰ ἰδῶσιν, ὅτι ὁ ἀτελεύτητος ἀγὼν τοῦ παύειν καὶ διορίζειν θὰ παραδῶσῃ ἡμᾶς ἀνυπερασπίστους εἰς τὴν αὐθάδειαν τῶν Ρωμούνων καὶ τὴν κακοεργίαν τῶν Βουλγάρων, οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ εἰς τῶν Ἰταλῶν τὴν πρώϊμον καὶ ἀνελεύθερον ἀπληστείαν ἡ φροντίς νὰ συντῶσιν τὰς δυνάμεις φυλῆς δέκα ἐκατομμυρίων αἰρόντες τοὺς ὀφθαλμούς των ὑπεράνω τῶν ἑλλεινῶν περὶ φιλοπρωτίας ἐρίδων, ὅπως ἀμυνθῇ κατὰ τῶν ποικίλων ἐχθροτήτων, διότι εἶναι ὅχι ἀπλῶς δυνατόν, ἀλλὰ δυνατότατον, συντασσομένη ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ νὰ ἀμυνθῇ κατὰ παντὸς ἐπιβόλου τελεσφόρου, διότι ἡ ἄμυνα αὐτῆς εἶναι ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ ἀεὶ τελικῶς νικηφόρου ἀναδεικνυμένου δικαίου.

ΟΙ ΕΝ ΔΟΒΡΟΥΤΣΗ ΕΛΛΗΝΕΣ

Ἡ γεωγραφικὴ τοῦλάχιστον βουλγαρικῆς χώρα τῆς Δοβρούτσας ἡ παραχωρηθεῖσα τῷ 1878 τῇ Ρωμανίᾳ ἐντὶ τῆς καθαρῶς βλαχικῆς Βεσσαραβίας, τείνει ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐκρωμουνιζομένη, ὡς

ἀποδεικνύει ἡ τελευταία ἀπογραφή τῶν κατοίκων αὐτῆς.

Ἐν ᾧ πρὸ εἰκοσι καὶ ἑπτὰ ἐτῶν οὐδένα εἶχε κάτοικον Ρωμούνον, νῦν οἱ Ρωμῦνοι ἰριθμοῦνται εἰς 123,044 ἐπὶ ὀλίκοι ἀριθμοὶ κατοίκων 275,072. Τὸ γεγονός τοῦτο δὲν ὀφείλεται ἀπλῶς εἰς τὴν φυσικὴν τάξιν τῶν βορείων λαῶν εἰς τὸ κατέρχεσθαι νοτιώτερον. Οἱ Ρωμῦνοι ἄλλως λαδὲς ὄντες κατ' ἐξοχὴν γεωργικὸς εἶναι, ὡς πάντες οἱ λαοὶ οὗτοι, νοῦθοι πρὸς τὸ μετακινεῖσθαι ἐκ τῶν ἀρικῶν οἰκήσεων. Ἡ ἐξάπλωσις αὐτῆς χρεωστεῖται τὰ μάλιστα καὶ κυρίως εἰς τὴν πολιτικὴν πρωτοβουλίαν τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως, ἥς ἐκνεκρίσθησαν αἱ ἀφορὶ δόξεις πρὸς ἀσκήτην πολιτικὴν ἡγεμονίαν ἐν ἀπὴρ τῇ ἀπὸ τῶν Καρπαθίων μέχρι Ταϊνάρου ἐλληνικῇ χερσονήσῳ ἐκ πλείστων λόγων, οὐχ ἥττον δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ ψευδοῦς ἱστορικῶς ὀνόματος δι' οὗ ἐβάπτισαν ἐκείτους οἱ Βλάχοι. Ρωμῦνοι (Romani) εἶναι οὐδὲν ἄλλο ἢ οἱ Ρωμῆοι, ἐκ τῶν πρώτων δὲ ἱστορικῶν ἐγγεγραμμένων, ἅτινα διδασκονται οἱ παῖδες τῶν Βλάχων, μνησθῶσιν, ὅτι οἱ Ρωμῆοι (Romani) ἦσαν οἱ κύριοι τῆς χερσονήσου ταύτης. Διὰ τί τὰς νὰ μὴ ἀνακτῇται τὴν κληρονομίαν ταύτην τῶν προγόνων; ὅτι, οἷτινες δὲν διαφέρουσι τῶν ἀπογόνων ἢ μόνον κατὰ μίαν ἐπὶ τοῦ ἄλλου περιπτώμενην;

Διὰ τοῦτο προθύμως ἐβούλησαν τὴν Βεσσαραβίαν ἐντὶ τῆς Δοβρούτσας, ἣν ἐξέλαβον ὡς τὸ εὐτυχὲς προίμιον τῆς ἐντεθέν τοῦ Δονάβου ἐπεκτάσεως τῆς ρωμουνικῆς ἐπικυριαρχίας. Ὁ ἀναλογισμὸς τὰ γεγονότα τῶν ἡμερῶν τούτων, καθ' ὃ αἱ μωραὶ τοῦ ἐν Ἰωαννίνους Παδ'άνου καθίστανται ἀντικείμενον διπλωματικῶν ἀπειλῶν τοῦ Ἀλφφ'βέρν ἐν Κων'πόλει, ὁ ἀναμνησκόμενος, ὅτι ἡρῶισεν ἡδὲ ἐπιφανομένη εἰς τὸ Αἰγαῖον συχρότερον ἡ ρωμουνικὴ σημαία, πείθεται ἀκόπως, ὅτι αἱ ἐξηγήσεις αὐταὶ δὲν εἶναι ἀπλᾶ μυθεύματα.

Ἀλλ' ἐπανέθωμεν μετὰ τὴν ἀναγκαστικὴν ταύτην παρέκβασιν εἰς τοὺς Ἕλληνας τῆς Δοβρούτσας.

Πλὴν τῶν 123,044 ἡ Δοβρούτσα, ὡς ἐλέχθη, κατοικεῖται ὑπὸ ἄλλων 152,028 ἀνθρώπων, οὓς ἡ ρωμουνικὴ ἀπογραφὴ ἀποκαλεῖ ξένους. Ἐκ τῶν ξένων τούτων 42,184 εἶναι Βούλγαροι, 12,763 Τούρκοι, 26,899 Τάταροι, οὓς πρέπει τις νὰ κατατάξῃ εἰς τοὺς Τούρκους, διότι μακροχρόνιοι εἶναι τὸ θρησκειακά, 7,200 Λιποβάνοι, 15,282 Ρῶσοι, 8798 Γερμανοὶ, 2827 Ἑβραῖοι, 4027 Ἀρμένιοι καὶ 2,067 Ἀθίγγανοι μακροχρόνιοι τὸ θρησκειακά. Οἱ

Ἕλληνας δὲ ἀνέρχονται εἰς 17,433. Ἐκ τῆς ἀπογραφῆς μνησθόμενοι, ὅτι ἐκ τῶν Ἑλλήνων τούτων ἱκανοὶ εἶναι τουρκόφωνοι, τοῦθ' ὅπερ δηλοῖ, ὅτι προὔπῃρον τῆς ρωμουνικῆς κατακτήσεως ἐπὶ τουρκοκρατίᾳ καὶ ὅτι τοῦτο ἔνεκεν εἶναι ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ὀλιγώτερον τῶν Ρωμούνων τοῦλάχιστον ξένου.

Τὸ μέγιστον μέρος τῶν Ἑλλήνων κατοικεῖ ἐν Κωνσταντίνῃ, τῇ βύζαντι καὶ Κωνσταντίνῃ, ἥς ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον κατ' ἀριθμὸν φυλετικὸν στοιχεῖον καὶ ἐν τῇ τῇ ἐμπορίᾳ κατέχει τὸ πρῶτον. Τὰ σχολεῖα τῶν Ἑλλήνων τῆς Κωνσταντίνης εἶναι ἄκμαα.

Τὸ μέγιστον μέρος τῶν Ἑλλήνων τῆς Κωνσταντίνης καὶ τῶν ἄλλων πόλεων τῆς Δοβρούτσας προέρχεται ἐκ τῶν μεταναστευσάντων κατοίκων τῆς βουλγαρικῆς, ἰδίως δὲ ἐκ τῆς Ἀνατολ. Ρωμανίας, τοῦθ' ὅπερ ἐμφαίνει πειστικῶς πόσον λαμπρὰ, πολιτικὴν, ἀμερόληπτος καὶ νομιμόφρων εἶναι ἡ ὑπὸ τῶν βουλγάρων διοικήσεως ξένων φυλετικῶν στοιχείων.

Ἐνεκα τοῦ εὐρυνθέντος λιμένος τῆς Κωνσταντίνης καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ Ἰστρου ταρὰ τὴν Πετραβόδαν αἰδρεῖς γεφυρὰς ἡ Κωνσταντίνᾳ ἀπέβη ἐκ τῶν προαιώνων λιμένων τῆς Ρωμανίας, ὁ μοναδικὸς ἐπὶ τοῦ Εὐξείνου λιμὴν αὐτῆς καὶ τείνει ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον νὰ καταστῇ ὁ κυριότατος ἐξαγωγικὸς πόντος τῶν προϊόντων τοῦ ρωμουνικοῦ βασιλείου. Διὰ τοῦτο ἡ δρᾶξ τῶν 17,000 Ἑλλήνων ὡς ἐλλήνων ἐμπορικῶν ἐπὶ τοῦ Εὐξείνου σταθμοῦ ἔχει μεγίστην πρὸς τὸ ναυτικὸν ἥμισυ ἐθνὸς σπουδαίωσιν καὶ διὰ τοῦτο ἐκρίναντο ἀναγκαστικὰ εἰσπαιεῖν τὰ ἀνωτέρω ἀφορμὴν λαβάντες ἐκ τοῦ ὀλιγοστίτου σημειώματος τῆς «Πατρίδος» Βουκουρεστίου περὶ τῶν κατοίκων Δοβρούτσας.

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΥΓΑΛΟΙ

Ἐκ τῆς «Ἀνατολ. Ἐλευθερώσεως» παραλαμβάνομεν τὰς ἐπομένους εἰς τὴν Μακεδονίαν ἀπορρώσας εἰδήσεις ἐκ Θεσσαλονίκης:

Εἰς τὸ χωρίον Τσερνοβόβο τῶν Βοδενῶν βουλγαρικῆς συμμορίας κατεστράφη ἐξ ὀλοκλήρου τὴν 27 Ἀπριλίον ἐν συμπλοκῇ μετὰ στρατοῦ. Κατεσχέθησαν ὅπλα τινὰ Μάνιχερο καὶ σάκκοι πλήρεις ἀλεύρου.

— Αἱ ἐνταῦθα ἀρχαὶ διετάχθησαν ἐκ Κων'πόλεως, ὅπως οἱ ἀπὸ τῆς 24 Ἀπριλίου καὶ ἐντεῦθεν συλλαμβανόμενοι Ἕλληνες Μακεδόνες ἀνάρται δικάζονται ὑπὸ τῶν ἐκτάκτων δικαστηρίων, ὅπως γίνεται καὶ διὰ τοὺς Βουλγάρους συμμορίτας.

— Εἰς τὸ χωρίον Βέροεις παρὰ τὸ Τσάρεβο-Σέλο βουλγαρικῆς συμμορίας κατέσφαξε τὸν Βούλγαρον Χρήστον καὶ τὴν σύζυγόν του, διὰ λόγους ἐκδικήσεως πιθανώτατα.

— Βουλγαρικῆς συμμορίας ὑπὸ τὸν Σεραφείμ Κονιράκτοφ ἐπετίθη αἰφνιδίως ἐναντίον τουρκικοῦ στρατιωτικοῦ σταθμοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κουμάνοβου - Κρατόβου. Δώδεκα Τούρκοι στρατιῶται ἔπεσαν νεκροὶ καὶ τραυματίαι.

— Εἰς τὸν ἐνταῦθα βαθύπλοτον Ἰσραηλῆν τραπέζην Ἰακώβ Σαοὺλ Μοδιάνο, ὅστις εἶναι Ἰταλὸς δηήκοος καὶ ἔχει κήματα παρὰ τὴν Δοιράνην, ἐστάλη παρὰ τοῦ βουλγαρικοῦ κοινοῦ ἀπόδειξις εἰσφορᾶς 300 λιρῶν τουρκικῶν. Ἡ ἐπιστολὴ δι' ἧς ἐστάλη ἡ ἀπόδειξις ἦτο γεγραμμένη βουλγαρικῇ καὶ ἑλληνιστῇ.

— Διακόσιοι στρατιῶται τοῦ τάγματος τῶν σκοπευτῶν ἀποσταλέντες προχθὲς εἰς τὸ χωρίον Σεραβινὸ πρὸς καταδίωξιν μακεδονικοῦ σώματος, διερ κατὰ τὰς πληροφορίες τῶν ἐκρούπτετο εἰς τὸ πηλοῖον μέγα δάσος, ἀπέτυχον εἰς τὴν ἀποστολήν των, οὐδὲν εὗροντες. Ὁ Τούρκος ἀποσπασματάρχης ἀναφέρει πρὸς τὰς ἀρχὰς Θεσσαλονίκης, ὅτι ἔνεκα τοῦ ἀνωμαλοῦ ἐδάφους καὶ τῆς ὑποστηρίξεως τῶν χωρικῶν δυσχεροῦς ἐστὶν ἀποβαίνει ἡ καταδίωξις τοῦ σώματος.

Νεώτεροι τηλεγραφικαὶ πληροφορίες ἐκ Παρισίων καὶ Βιέννης παριστῶσιν, ὅτι ἡ καταδίωξις τοῦ μακεδονικοῦ τοῦτου σώματος ὑπὸ τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ ἐξηκολούθησε σύντομος. Παρὰ τὸ ἀνεῖναι ἐγένετο κρατερὸ σύγκρουσις, καθ' ἣν οἱ Μακεδόνες ἀπώλεσαν 10 ἄνδρας φονευσθέντες ὑπὸ τοῦ 50 Τούρκους κατορθώσαντες ἐν τέλει νὰ διαφύγῳσιν. Ἀλλ' οὐδ' ἐνταῦθα ἐσταμάτησεν ἡ καταδίωξις. Εἰς τὰ Βασιλικά τῆς Χαλκιδικῆς προσεβλήθη καὶ πάλιν ὑπὸ τὸν Τούρκον ἀναγκασθὲν νὰ κλεισθῇ εἰς τὸ μοναστήριον τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης, ἐνθα τακτικὴ ἐστάθη πολιορκία ὑπὸ τῶν Τούρκων φερόντων καὶ δύο τηλεβόλα Αἰ μέχρι τῆς πρώτης τῆς Τρίτης εἰδήσεις φέρονται, ὅτι οἱ Μακεδόνες συμποσούμενοι περὶ τοὺς 100 ἡρωϊκῇ ἀντιτάσσουσιν ἀντίστασιν ἐπαινετημένης ἀγωνιότητος νὰ δραπετεύσῃν εἰς τὴν περὶ παραδόσεως κρούσιν τῶν Τούρκων.

— Αἱ μέχρι τῆς Τρίτης εἰδήσεις ἐκ Κρήτης φέρουσιν, ὅτι ἡ βουλὴ τῆς νήσου ἐξακολουθεῖ συζητοῦσα περὶ τοῦ κυρίου πολιτικοῦ ζητήματος, ἢν πρέπει ἡ νήσος νὰ ἐμμενῇ ζητοῦσα τὴν ἑνωσιν ἢ νὰ χωρήσῃ περαιτέρω εἰς τὴν συνήθη αὐτῆς ἔργα. Ὁριστικὴν ψήφον ἐπὶ τῆς συζητήσεως ταύτης δὲν ἔδωκεν εἰσέτι. Ὡς δὲ τηλεγραφεῖται ἐκ Χανίων, ὁ πρόεδρος τῆς κρητικῆς βουλῆς κ. Μιχαηλίδης θὰ φέρῃ εἰς τὴν ψήφον τῆς βουλῆς τὴν ἐπομένην πρότασιν: «Ἡ βουλὴ τῶν Κρητῶν ἐμμένουσα εἰς τὴν αἰτησίαν τῆς περὶ ἑνώσεως τῆς Νήσου μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος, ἀποδέχεται προτάσεως μετ' εὐγνωμοσύνης τὰς προτεινόμενας μεταρρυθμίσεις ὑπὸ τῶν Μ. Δυνάμεων, ὡς προσεγγιζούσας ἐπὶ μᾶλλον τὴν Κρήτην πρὸς τὴν Ἑλλάδα».

— Δικαιότερον καὶ ἐπιεικέστερον οἱ «Καροῖν» τοῦ Λονδίνου ἐκρίναν τὰ κρητικὰ πρόβλημα ἐν προσφύγῳ αὐτῶν ἀθρόω μεταειδασθῆναι ὑπὸ τοῦ ἀθην. Πρακτορείου «Δίκαιον εἶναι» λέγει τὸ ἄρθρον τοῦτο, νὰ λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τὰς δυσχερείας τῆς θέσεως τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου. Αἱ Δυνάμεις αὐταὶ κηρύττει ἐπίσης τῆς εὐημερίας τῶν Κρητῶν δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην δημοσηφισματος, ἵνα γυμνώσῃ τοὺς πόθους τοῦ κρητικοῦ λαοῦ. Πρόκειται δὲ μόνον νὰ γνωσθῇ, ἐὰν ὅτι ζητοῦσιν οἱ Κρητῆς συμμερίζεται μετὰ ἄλλα μεγαλότερα καὶ σημαντικότερα συμφέροντα. Ἡ ἡμεῖς αὐτὴ γλῶσσα τοῦ παγκοσμίου ὁργάνου εἶναι ἐνδεκτικὴ τῶν ὑποκρίνων ἀναθέσεων τῶν συμπατριωτῶν Δυνάμεων, παρηγορεῖ ὅμως ὁπωσδήποτε ἡμᾶς εἰς τοὺς χρόνους τούτους καθ' οὓς αἱ ὑβρεῖς καθ' ἡμῶν εἶναι ἐν πλείονι ἐνεργεῖα. Εἰς τοὺς ἄλλους ὁμοιστάς προσετίθη ἐπὶ ἐσχάτων καὶ ὁ πόλις Γάλλος οικονομολόγος Λεοὰ Βολέ, ὅστις ἀγορεύων ἐν Βουλγαρίᾳ προσεφώνησε τὸν θάνατον τοῦ ἑλληνικοῦ ἐθνους καὶ ἐκήρυξεν αὐτό, τοῦ βουλγαρικοῦ ὄχλου χειροκροτοῦντος, ἄξιον πε-

Η Κρήτη όμως μόνον με τὰς οικονομικὰς
υψίσεις δὲν δύναται νὰ ὁρθοποδήσῃ. Ἐκεῖ

